

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Povrv-864/20-39

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Marku Duku, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Privredne banke Zagreb d.d., Zagreb, Radnička 50, OIB 02535697732, zastupanog po punomoćniku Jakovu Delipetaru, odvjetniku, protiv tuženika Adriana Kovačevića, Grmošćica lijeva 8, Zagreb, OIB 90160144751, zastupanog po punomoćnici Kristini Aliji Hrastinski, odvjetnici, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 15. srpnja 2026. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja i odsutnosti tuženika, dana 30. rujna 2026. godine

p r e s u d i o j e

I Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave donesenom po javnom bilježniku Jozi Rotimu, poslovni broj Ovr-15866/19 od dana 14/11/2019.

II Nalaže se tužitelju nadoknaditi tuženiku troškove ovog parničnog postupka u visini od €4.442,51, sve u roku od osam dana.

Obrazloženje

Ovrhovoditelj (sada tužitelj) podnio je ovom sudu prijedlog za ovrhu temeljem vjerodostojne isprave iz kojeg proizlazi da je ovršenik (sada tuženik) dužan isplatiti ovrhovoditelju utuženi iznos na ime novčanog potraživanja s ugovora o kreditu br. 9019432666 od dana 01/06/2015. (I. 35), i to kao jamca istome.

U odnosu na navedeni prijedlog doneseno je gore navedeno rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, kojim je naloženo tuženiku platiti navedeni iznos, uz trošak ovršnog postupka.

Tuženik je podnio prigovor protiv navedenog rješenja o ovrsi, navodeći u bitnome da osporava osnovu kao i visinu utuženog potraživanja.

U tijeku dokaznog postupka izvršen je uvid u sve isprave u spisu i argumentaciju stranaka, kao i dokaz financijskim vještačenjem po ing. Darku Prpiću.

Druge dokaze sud nije izvodio budući da stranke nisu stavljale daljnjih dokaznih prijedloga, a što su dužne temeljem čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. Zakona o parničnom

postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 02/07 i 84/08 - dalje: ZPP).

Ocjenjujući izvedene dokaze sud je kao vjerodostojne prihvatio sve isprave koje su pročitane i u koje je izvršen uvid na glavnoj raspravi, s time da je dokaznu snagu istih cijenio dovodeći ih u vezu s drugim dokazima, te odredbama zakona.

Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći prema savjesnoj i brižljivoj ocjeni svaki dokaz zasebno te sve dokaze u njihovoj ukupnosti, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno odredbi članka 8. ZPP-a, sud je ocijenio da je platni nalog valjalo ukinuti na snazi sukladno čl. 451. St. 3. ZPP-a na način kako je to navedeno u izreci ove odluke.

U postupku je utvrđeno da je tužitelj bio jamac svojoj supruzi prema ugovoru o kreditu br. 9019432666 od dana 01/06/2015. (l. 35), zaključenom kod tužitelja, a koji je ugovor otkazan (l. 28) zbog neispunjenja preuzetih obveza, pa je cjelokupna tražbina dospjela.

Sukladno odredbi čl. 9. Zakona o obveznim odnosima («Narodne novine», br. 35/05, 41/08 - dalje: ZOO), kojom je propisano da su sudionici u obveznom odnosu dužni izvršiti svoju obvezu i odgovorni su za njeno ispunjenje, a u vezi sa čl. 65. istog zakona kojom je propisano da je vjerovnik u obveznom odnosu ovlašten od dužnika zahtijevati ispunjenje obveze, a dužnik ju je dužan ispuniti u cijelosti, sud je naložio tuženici isplatiti navedeno dugovanje.

Sud je izveo dokaz financijskim vještačenjem po ing. Darku Prpiću radi utvrđenja opsega duga, a koji je naveo – uz detljne tablične prikaze, l. 75 – da je ukupno dugovanje tuženika iz Ugovora o kreditu broj 9019432666 na dan 30.09.2023.g. iznosi 20.748,02 EUR i to: glavnica iznosi 20.209,55 EUR, zatezne kamate iznose 118,73 EUR i naknade po kreditu iznose 419,74 EUR.

U dopunskom očitovanju od 14/12/2025 vještak je naveo da je ukupno dugovanje tuženika na dan 16/01/2025 godine €18.808,46 po glavnici, €239 po zateznoj kamati, i po naknadi €1307,13.

Vještak je i dopunski saslušan na ročištu dana 14/05/2026 kada je naveo da ostaje u cijelosti kod nalaza i mišljenja te dopune nalaza, a u odnosu na podneska tuženika se očituje da je iz priloga specifikacije odnosno očevidnika neizvršenih osnova za plaćanje razvidno da se uplate izvršavaju svaki mjesec, te da se dug smanjuje svaki mjesec. Na poseban upit pun tuženika može li iskazati specifikaciju troškova baš na današnji dan, ne zbog podataka Fine.

Međutim, valja istaknuti da je u svom podnesku od 18. lipnja 2026. godine tužitelj uredio svoj tužbeni zahtjev u ovoj pravnoj stvari na način da je predložio odrati platni nalog na snazi u dijeu u kojem se tuženiku nalaže isplatiti tužitelju iznos od 18.237,39 EUR s osnove glavnice, sa zateznim kamatama tekućima na navedeni iznos od 18. lipnja 2026. godine do isplate, te kojim predlaže uvodno naznačenom sudu naložiti tuženiku isplatu obračunate zakonske zatezne kamate do dana 17. lipnja 2026. godine u iznosu od 45,00 EUR, uz troškove ovršnog i parničnog postupka, a koji je tužbeni zahtjev u cijelosti pripremljen temeljem izvoda iz poslovnih knjiga tužitelja od 17. lipnja 2026. godine, priloženom navedenom podnesku tužitelja od 18. lipnja 2026. godine.

Tuženik je već tijekom postupka isticao, da se u svrhu podmirenja konkretne tražbine tužitelja svakog kalendarskog mjeseca - postupkom izravne naplate kojeg provodi FINA po zahtjevu tužitelja, plijene novčana sredstva s računa tuženika kontinuirano od 18. listopada 2019. godine – to je nesporna činjenica .

Osim toga, postupkom izravne naplate kojeg provodi Financijska agencija temeljem zahtjeva tužitelja od 18. listopada 2019. godine, s računa tuženika u svrhu podmirenja dugovanja po odnosnom ugovoru o kreditu broj 9019432666, a u korist tužitelja, zaplijenjen sveukupan iznos od 13.344,26 EUR, od čega 265,45 EUR s osnove troškova, 8.513,90 EUR s osnove kamata, te 4.564,91 EUR s osnove glavnice, odnosno, kako je za podmirenje predmetne osnove za plaćanje preostao iznos od 17.170,75 EUR od čega iznos od 51,43 EUR s osnove kamata, te iznos od 17.119,32EUR s osnove glavnice – to je vidljivo iz lista specifikacije FINA-e I. 147-148.

Za zaključiti je da je pravilna argumentacija tuženika da stanje preostalog dugovanja – na načini kako je ono iskazano u podnesku tužitelja od 18. lipnja 2026. godine – doista ne odgovara stanju preostalog dugovanja prema evidencijama FINA-e, a koja dakle kontinuirano od 18. listopada 2019. godine provodi postupak neposredne prisilne naplate na novčanim sredstvima tuženika radi naplate predmetne tražbine tužitelja.

Nije sporno dakle da je tužitelj protiv tuženika bio inicirao ovršni postupak prijedlogom za ovrhu od 31. listopada 2019. godine, s time da je rješenje o ovrsi poslovnog broja Ovr- 15866/2019 bilo doneseno dana 14. studenog 2019. godine. Isti je predmet povodom pravodobno uloženog prigovora tuženika od 25. studenog 2019. godine bio nastavljen kod ovog suda, a tužitelj je istovremeno protiv tuženika kod FINA-e *inicirao postupak izravne naplate* 18. listopada 2019. godine temeljem sredstava osiguranja plaćanja prethodno izdanih u trenutku odobrenja odnosnog kredita

Od tada se izgleda na novčanim sredstvima tuženika kontinuirano provodi postupak izravne naplate temeljem čega je do okončanja glavne rasprave ukupno zaplijenjen iznos od 13.344,26 EUR.

Posljedično, iznos preostalog dugovanja ne odgovara iznosu naznačenom u podnesku tužitelja od 18. lipnja 2026. godine, te kako se navedeni iznos preostalog dugovanja mijenja na mjesečnoj osnovi. Dispozicije postavljanja tužbenog zahtjeva je isključivo tužiteljeva, a u konkretnom slučaju sud ne može proizvoljno istu dorezivati upravo s obzirom na navedene činjenice, zbog čega je tužbeni zahtjev iz ovog razloga i valjalo odbiti kao neosnovan odnosno rješenje o ovrsi ukinuti u cijelosti. Ovo i iz razloga što je prilikom donošenja ove odluke, sud je imao svakako u vidu da je jedno od osnovnih pravila u parničnom postupku da je teret dokazivanja na tužitelju, a u smislu odredbe čl. 7 ZPP-a sud nije ovlašten utvrđivati činjenice koje stranke nisu predložile.

Odluka o trošku parničnog postupka tužiteljice temelji se na odredbama čl. 154. ZPP-a i čl. 155. st. 1. ZPP-a, a troškovi su odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i to za : sastav prigovor protiv rješenja o ovrsi 250 bodova Tbr. 7/1, zastupanje na ročištima 10/03/21, 11/10/23, 14/05/26, 01/07/26, 15/7/26 po 100 bodova Tbr. 7/1 i 9/1, ročište dana 01/07/26 125 bodova Tbr. 9/3, podnesci od 10/02/2026 i 06/07/2026 svaki po Tbr 8/1 250 bodova, ukupno 1875 bodova što uz vrijednost boda od 10 kuna, odnosno 15 kuna nakon radnji od 03.11.2022. godine uz

PDV-t 25% ukupno iznosi 32.134,37 kn / € 4.267,51. Na ovaj trošak valja dodati i €75 i 100 za dopunska vještačenja, ukupno €4.442,51.

Preostali podnesci ili predstavljaju materijalni trošak odvjetničkog ureda i kao takvi nisu dosuđeni (čl. 155 ZPP-a), ili nisu bili neophodni za vođenje ovog postupka (čl. 155 ZPP-a).

Nadalje, iako novčana jedinica kuna u trenutku pisanja ove presude više ne postoji u Republici Hrvatskoj, taj je trošak preračunat prema fiksnom tečaju u € 1/7,53.

Za istaknuti je, da iako je Odvjetnička komora izmijenila Tarifu o nagradama i nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika 24. listopada 2022. godine, ona se primjenjuje od 02. studenog 2022. godina na odvjetničke radnje od tog datuma, a ne retroaktivno na sve radnje unatrag kako je zatraženo u troškovniku tužiteljice (takvo tumačenje bi bilo potpuno pogrešno i nepravično prema strankama u postupku). Naime, ne može se prihvatiti tumačenje o retroaktivnom djelovanju ove izmjene, jer ju treba tumačiti teleološki, prema svrsi i cilju donošenja, a ne samo puko i paušalno formalno. Ova je izmjena Tarife nedvojbeno donesena radi ekonomske krize u svijetu, podivljale inflacije i nestabilnosti valuta - stoga, traženje povisivanja vrijednosti boda unatrag po visini od 15 kuna po bodu, a prema trenutku kada navedenih činjenica za povišenje Tarife nije niti bilo (u nekim postupcima i 10 ili više godina unatrag) je ne samo moralno pogrešno - prema strankama i onima koji moraju taj trošak platiti, nego i pogrešno zbog svrhe donošenja ove izmjene Tarife kako je prethodno objašnjeno.

Osim toga, valja imati na umu da je sama Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika praktično cehovski propis odvjetnika, a ne zakon koji se odnosi u parlamentu, zbog čega je i obveza primjene iste drugačija od samih zakona po snazi (nije strogo kogentna norma), a primjenjuje se isključivo zbog aktualne sudske prakse i u tome je u cijelosti podložna tumačenju suda.

Ovakav stav ovog suda potvrđen je i recentnom odlukom Visokog trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj PŽ-2450/23 od dana 30. kolovoza 2023. godine, a i sa tri odluke Županijskog suda u Zagrebu, Puli i Rijeci iz ove godine.

Preostali troškovi nisu dosuđeni tužitelju iz ovršnog postupka, jer nije dokazano da su uopće nastali, bili neophodni a niti u kojoj visini.

U Zagrebu, 30. rujna 2026. godine

SUDAC:
Marko Duk

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se podnijeti žalba Županijskom sudu, u roku od 15 dana, sukladno Zakonu o parničnom postupku. Žalba se podnosi putem ovoga suda, pismeno u 3 primjerka.

DNA

1. tužitelju po pun. – pristojba na odluku €228,81
2. tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088d-e368c**

Kontrolni broj: **0b7e1-d107f-8726f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.